

RODIČEŤM A DĚSTEM ZAČEALA Ā KOLA

PĀjtek, 07 zĀĀ™Ā- 2018

EĀjtĀ Ā¾e jĀj tohle uĀ¾ mĀjm za sebou... ZajĀ-mavĀ© je, Ā¾e stejnĀ Ā jako vzpomĀ-nky na mĀ© studijnĀ- zĀĀ¾itky, tak vzlĀ©ta studovĀjnĀ- mĀ½ch dĀtĀ-, se tĀ½kajĀ- pouze prĀ-serĀ... Jinak se to opravdu nazvat nedĀj. AĀ¾ si nĀkdy Ā™Ā-kĀjm to s nĀmi tĀ™emi dopadlo tak, jak to dopadlo (tedy docela fajn a Ā°spĀĀjnĀ), je tĀ©mĀĀ™ neuvĀĀ™itelnĀ©... Ā¾e jsem i naĀji kantoĀ™i...

Āeditel jednĀ© stĀ™ednĀ- Ākoly mĀl velkĀ© problĀ©my s dospĀ-vajĀ-cĀ-mi sleĀnami, kterĀ½m se zalĀ-bilo pouĀ¾Ā-vĀjnĀ- rtĀnky. KdyĀ¾ si ji na dĀjmskĀ½ch toaletĀich patlaly na rty, vĀ¾dy potom zanechĀjvaly obtisky na zrcadle. KdyĀ¾ uĀ¾ se situace stĀjvala neutrĀ¾itelnou, Ā™editel se rozhodl razantnĀ ĀkroĀit. Zavolal si vĀjechny dotĀnĀ© sleĀny a odvedl je na toalety. Tam uĀ¾ Āekal ĀjkolnĀ-k. Āeditel dĀ-vkĀjm vysvĀtlil, Ā¾e si asi neuvĀdomujĀ-, kolik prĀice ĀjkolnĀ-kovi dĀj kaĀ¾dĀ½ veĀer zrcadla umĀ½t. Poprosil jej, aby sleĀnĀjm svoji namĀhavou prĀici pĀ™edvedl. Ā kolnĀ-k vytĀhl ze skĀ™Ā-nĀ dlouhĀ© koĀjtĀ, namoĀil jej v nejbliĀ¾ĀĀ-zĀjchodovĀ© mĀ-se a zaĀal pucovat zrcadlo. Od toho dne se uĀ¾ Ā¾ĀĀdnĀ½ obtisk na zrcadle neobjevil.

Do profesorova kabinetu pĀ™Ājla na konci Ā°Ā™ednĀ-ch hodin mladĀj sleĀna. Usedne naproti nĀmu do Ā¾idle, poodrhne si vlasy a povĀ-dĀj:

"UdĀlala bych cokoliv, abych tu zkouĀjku zĀ-skala."

Pak si upravĀ- vĀ½stĀ™ih, naklonĀ- se vĀ-c k profesorovi, hluboce se mu podĀ-vĀj do oĀĀ- a Ā™Ā-kĀj:

"MyslĀ-m tĀ-m, Ā¾e bych udĀlala Ā°plnĀ cokoliv."

Profesor jĀ- oplatĀ- hlubokĀ½ pohled a Ā™Ā-kĀj:
"Cokoliv?"

"Cokoliv," odpovĀ- sleĀna.

Kantor zaĀeptĀj: "A nemohla byste se to nauĀit?"

"SlyĀjela jsem, Ā¾e VĀĀj syn studuje na univerzitĀ.
Co z nĀho bude, aĀ¾ skonĀĀ-?" ptĀj se znĀjmĀj panĀ- NovĀjkovĀ©.

"ObĀjvĀjm se, Ā¾e dĀchodce."

Milenci v noci po milování:-

Ona: "Máji má, rád?"

On: "Ano, májím."

Ona: "Uděláš mi něco pro mě?"

On: "Vážně na svatě."

Ona: "Nevyvolávej mě z trávy z matky."

V mateřské škole:

â€žJak dlejší pejsek, Honzku?â€œ

â€žHaf.â€œ

â€žMaťenko, jak dlejší kočička?â€œ

â€žMá au.â€œ

â€žJiřku, jak dlejší abíčka?â€œ

â€žKvík.â€œ

â€žTomáji, jak dlejší myš?â€œ

â€žKlik, paní ušitelko.â€œ

V hodině matematiky se ptá paní ušitelka Pepíčka, kolik je dvě bez dvou.

Pepíček pátém půlce, pátém půlce, ale nemá 4e na to pátím t. Paní ušitelka si v jak vjímla, 3e máj v tažice dvě jablčka, a tak mu pomáha: â€žKolik jablček máj dnes k svačince?â€œ

â€žProsím, dvě.â€œ

â€žNo, a když je obě sněh, co ti zbude?â€œ

â€žProsím, chleba s májsem.â€œ

Tak dlejší, dnes se budeme fotit. Pákně se na fotce usmějte, to bude taková památka. A když za dvacet roků vezmete tu fotku do rukou, podvějte se na ni a tmeňte, tak toto je Petr, ten je dnes chemik a toto je Anča, ta máj uáž jest dlejší - a páknou rodinku.

A ze zadní lavice se ozve: "A toto byla na je uitelka a ta je už 3/4 dnes mrtv!"

Přijde student priv ke zkoukim, posadí se a zkoušející-mu polož 3/4 otázku: "Tak nim třeba vysvětlete, co je to podvod."

"Podvod je, když m teď necháte propadnout."

Profesor vyletí: "Cože?!"

"No ano, podvod je přeci, kdy zneuijete nevědomosti druhého k tomu, abyste ho poškodil."

Profesor biologie v první ročníku gymnázia vyvolá studentku.

ŽTak, slečno Polkov,te nim, kterst lidského těla dokie jestkrit zvětšit svůj objem a za jakých okolností?"

Polkov vstane aekne: "Pane profesore, je mi z vaší- nevkusn otázky velmi, velmi, velmi trapn a vzhledem k mému věku si budu na takovto otázky stěžovat!"

Nato si cel rud sedla.

Profesor pokýval hlavou a vyvolal Vrinovou.

ŽOn- zornička ve tmě, pane profesore," odpověděla Vrinov.

ŽSprvn,"ekl profesor a otočil se zpátky na Polkovou, "a všim, slečno, musím sdělit těmi podstatn věci. Za prvé, neumíte itku, za druh, myslíte na zvlitn- věci a za třetí, budete v budoucnu velmi, velmi, velmi zklamána."

Vekoln- jdeln si přisedl student k profesorovi a tenk: "Prase si nezaslou, aby sedělo s labut."

Student se zvedl s odpovd: "Tak j letim."

m samozejm pana profesora namchl a ten se rozhodl,že mu d zabrat u zkoušek. Bohužel pro něj, student na vje odpověděl bezchybn.

Proto mu dvj posledn otázku: "Kdybyste si mohl vybrat ze dvou pytl a v jednom bylo zlato, ve druhm rozum, kter byste si vybral?"

Student po chvliekne,že by si vzal ten se zlatem.

Profesor vtzoslavn: "No vidíte, a já bych si vybral ten s tím rozumem."

Student nevhj: "Vždyť jo, kad si vybere to, co mu chybí."

Profesor uÅ¾ je tak vytoen½, Å¾e na studentv test napÅ¡je BLBEC a poÅ¡le ho pryÅ•.

Student odchÅ¡zÅ¡, aniÅ¾ by se podval na hodnocenÅ¡ a za chvli se vrÅ¡tÅ¡ s otÅ¡zkou:

"Pane profesore, Vy jste se mi tu sice podepsal, ale nenapsal jste tu Å¾Å¡dnou znÅ¡mku..."

PÅ™ijde cizokrajn½ student v Praze za sv½m uÅ•itelem Å•eÅ¡tiny s dotazem:

"NerozumÅ¡m, co to je Å¡imsisi? Ve slovnÅ¡ku to taky nenÅ¡..."

UÅ•itel na to:

"Å¡imsisi, to je esisisisÅ¡im!"